

τα, λεξικά, φιλοσοφικά... κάθε τι.
Καὶ τιμές φιληνές, πάμφητηνες.
Ἐμεῖς πήραμε ένα ποντίκι πέννες
γιά θραχμές καὶ δὲ μπορέσα-
με νά πραγματίζουμε: «Μωρὲ φιή-
νια» εἴπαμε!

Ως συνδρομής της: «'Αθηνᾶς»
καθυστερούνταν ακόμη από πολ-
λούς και λυπηρά μας τοὺς ποὺ
θά βρεθοῦμε στή δύσκολη θέση
ἡνιν τεύς στείλωμα νά κάνουν
καλά μὲ τὸν Ελεγχούντη η νά
διακρίψουμε τήν αποστολή τοῦ
φύλλου.

Τό 18ο φύλλο διεκπεριώ-
θηκε μὲ βία κι' ἔτσι εἶναι πι-
θανόν οἱ ἐπαρκιῶνες συνδρομη-
τές μας νά παραπονούνται μερι-
κοὶ πὼς δὲν ἔλαβαν. Γι' αὐτό
παρακαλοῦμε κείνους ποὺ δὲν
ἔλαβαν—κι' θάνται πέντε η δέη
—νὰ μᾶς τό γνωρίσουν καὶ θά-
τους σταλῆ ἀμέτω; τό φύλλο.

Ωστόσο μετές ζησοῦμε συγγρά-
μη γιά τήν άταξία. Εἶναι δὲ καὶ
δλοὶ αὐτοὶ ἐν τίξει αὐτής η
τημα τής πληρωμῆς ώστε μεγα-
λώνει η φταιεύνι μας.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΕΣ

Βλαστάρια τής άντροθέ-
φτωμις τής Κορήτης μας, βλ. σ-
τάρια τοῦ ήρωτικοῦ νησιού,
τής ίδιαίτερης τής πατρίδας
μας. Φοιτητές τής Κορήτης
καὶ Σπουδαστές. Αὐτοὶ εἶναι
οἱ ἐπισκέφτες μ.α. Ήττα τή ψυ-
χὴ γιομάτη από τὸν πατριωτι-
σμὸν, τὸν πατριωτισμὸν τὸν ή-
μερο τὸ γαλήνιο ποὺ δὲν ἀρ-
χινᾶ μ' ἔνα «ζήτω» καὶ δὲ τε
λειώνει μὲ μιά τουφεκία. Μὲ
τὸ πατριωτισμὸν ποὺ καταλή-
γει σ' ἔνα προσκύνημα! Καὶ
τὸ προσκύνημα αὐτό χαράσ-
σει υπεροχά στὶς ψυχές κατί-
τι. Κάτι τι ἀνεξάλεπτο ἀ-
σβυστο... μιὰ ἀγάπη Κι' εἰν
ἡ ἀγάπη τής Πατρίδας. «Ἐνας
θαμμασμὸς, μιὰ λατρεία. Μὲ
τέτοιο ἐιδύοντισώδη πατριωτι-
σμὸν, τραβηγμένοι από τὶς
χαμόσερτες τὶς ἀσυλίες ξεκι-
νήσαν οἱ φοιτητὲς τῷ Χανιῶ,
πῆχυν τοὺς Ρεθεμιῶτες πῆγαν
στὸ Κάστρο. Κι' ἀμὸ τὸ Κά-
στρο στή Κυωσού. Στὸ προσ-
κύνημα ἐνὸς περοσμένου πολι-
τισμοῦ... Σ' ἔνα μνημόσυνο

— ἄλλο προσκύνημα. Τοῦ ψη-
λὸ σωρὸ τῷ φοιτητικῷ κοικά-
λῳ, στὸν ίδεώδη τύμβο τὸν ὃ δο-
θεστεμένο ἀπὸ τὴν ήρω. εἰς ἡ
πλήρωση τῆς μεγάλης 'Ιδέας,
γονατίσαν εὐλαβικοὶ προσκυ-
νητὲς τοῦ ἀγνοῦ πληρώματος
τοῦ μεγάλου καὶ μήκοντος.

Γυρίσαν στὶς πληρὶ μας.
Γιὰ νὰ πάγε στὸ ἄλλο τὸ
προσκύνημα Στ' 'Αρκάδ! Αὐτὸς δὲν
δρόμος τῷ φυτη-
τῷ μας. Μιὰ ίδέα. Ἐνα καὶ
θήκον. «Ἐνας ψηλὸς σκοπὸς,
π' ἀξίζει νὰ προσεχτῇ, νὰ θα-
ρουνθῇ. » "Ἐχομε παλὴ πολι-
τισμὸ ἔχομε καὶ προοδευτικό-
τη καὶ παραδειγμα, ἔχομε τὸν
ώμοιρφο οὐρανὸ καὶ τὸ καλὸ

κλίμα» μᾶς ἔλεγε τώρα καὶ
μερικὲς μέρες δὲ σοφὸς καθη-
γητὴς κ. Χατζιδάκης στὴν
αίθουσα τοῦ Λυκείου. 'Εμεῖς
μὲ τὴ σειρὰ μιας μποροῦμε νὰ
πούμε πὼς κι' η νεολαία η ση-
μερινὴ δὲ μένει ἀδιάφορη σ' αὐ-
τὰ. Τόχει κάπως ἀποδεῖξε. Μὲ
τὴ πετούση σήμερα σὲ κάπιε
εύκαιρια δὲ Κορητικὸς νέος
μπορεῖ νὰ δειξῃ τὸ πλάτις τῆς
ώραιας του ψυχῆς κλειστοῦ
αὐτὸ τὸ σημείωμα συνοδεύ-
οντάς το μ' ἔνα ἐγκάρδινο σφί-
ξιμο τῷ χεριδῷ τῷ Κορητῷ φοι-
τητῷ καὶ σπουδαστῷ.

13-9-1924

Π. Γ. Π.

ΑΝΕΜΩΝΕΣ

Τὸ εἶδες τὸ καράνι ποὺ τὸ δέρνει
ό ἄγριος δ σίρουνας; Δὲν τόδες.
Εἶδες τὸ φυλλαράκι ποὺ τὸ σέρνει
τὸ μανιαζυένο ςέρι; Δὲν τόδες.

Γύρα καὶ κάττα! Νά με ἐμένα
νὰ τὸ καράβι, νὰ τὸ φυλλαράκι!
νά με τὸ ἔρμασι—μά ωτιμένα! —
σπλαγχνικὸ δὲν ἀπλώνεται κεράκι

Σπλαγχνίσου με ἐσύ, γλυκειά,
εἰν' η σπλαγχνιά δέ μόνη ποὺ μὲ τῶνει
—εἰν' ἐνα κέρι!—τὸ ξέρεις;—δηντας δαρειά

λυγάει τ' ἀγριόσορο τὴν ἀνεμώνη
σπλαγχνικὸ τής δρθοστένει τὸ κεφάλι—
χέρι η σπλαγχνιά καὶ γά δινεμώνη ἄλλη.
13—9—1924

Π.

ΤΗΣ ΛΕΩ

Τής λέως μὴ χαίρεσαι, καλέ
π' ἀνάψαμε καμίνι
στὰ σωθικὰ καὶ μιστικὸ
νομίζεις πώς θὰ μείνη

“Οπου φωτιά ἐνάβεται
— καὶ ωτάς νὰ σοῦ πούνε —
καὶ τὴ φωτιά νὰ μήν ίδοινε
κάποιο καπνός θὰ δοῦνε.

Γ. Γεωρβασάκης

ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΒΑΣΑΚΙ

